

Juniperus chinensis

jałowiec chiński

Gatunek dalekowschodni o rozległym obszarze występowania w centralnych i północnych Chinach, południowej Rosji, Korei i Japonii. Krzew lub drzewo w ojczyźnie dorastające nawet do 20 m wysokości, często z wieloma pniami. Gatunek bardzo zmienny i wielopostaciowy. Korona od stożkowej w młodym wieku do szerokiej, krzaczastej z rozłożystymi gałęziami u typów wielopniowych. Ulistnienie na młodszych okazach igiełkowe, kłujące, na starszych z przewagą łuskowatego, barwy jasnozielonej do niebieskawozielonej. Gatunek światłolubny i tolerancyjny do gleby. W ogrodzie może być polecany na gleby suche, słabe i piaszczyste. Nadaje się do parków, ogrodów naturalistycznych, w nasadzeniach pojedynczych i grupowych. Obecnie gatunek jest bardzo rzadko uprawiany, wyparty przez ciekawsze i liczne odmiany.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	rozległy zasięg występowania na Dalekim Wschodzie: Chiny, Mongolia, Japonia, Korea, południowa Rosja
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

	ogrody przydomowe
	parki
zastosowanie	szpaler
	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
	w grupach
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

